

OPINIONS

Nº 62 - Any 2015

¿A quina edat es comença a envellir?

No fa gaires dies vaig parlar amb la meva amiga Núria sobre la vellesa. Va ser una conversa llarga i distesa, en la qual vam exposar què pensàvem i com ens sentim després d'haver travessat la ratlla què, laboralment es considera, haver arribat a la vellesa.

Al fer-nos l'abraçada de comiat, em va dir: "Merceditas ¿per què no fas un escrit sobre el que hem estat comentant?"

Em va semblar una bona idea i, aquí va el resum del nostre diàleg que va servir per passar una bona estona, exposar les nostres cuites i coincidir en què, la decrepitud del cos, no sempre va d'acord amb "l'ànima", la qual, hipotèticament, és el bagul on s'allotgen sentiments, il·lusions, esperances...

L'expectativa de vida ha augmentat significativament en els darrers anys i tothom aspira arribar a la vellesa amb salut, un cert benestar econòmic i, perquè no, amb una bona aparença física...

¿Qui no ha pensat amagar el pas dels anys posant color a la blancor del cabell, o no ha utilitzat algun potinga que assegurin fa desaparèixer arrugues o dona fermesa a una musculatura flàccida? ¿Qui no ha ingerit un compost vitamínic que garanteixen és infalible per recuperar energies que, fa temps hem notant no són les mateixes de temps enrere?

¿Alguna vegada heu sentit curiositat per saber per què envellim?

Fent un petit resum entenedor de l'estructura interior d'un ésser viu, és podria definir com: un conjunt d'àtoms i molècules compostats per cèl·lules molt ben organitzades.

Aquestes molècules anomenades ADN (Àcid DesoxiriboNucleic), realitzen les funcions bioquímiques, físiques i fisiològiques que controlen, entre altres coses, el metabolisme (nutrició, reproducció, etc.), i, s'encarreguen d'emmagatzemar les instruccions genètiques per després transmetre-les de generació en generació.

Malgrat els estudis de fisiologia, biologia i tots els seus derivats, són extensos i complexes, no s'ha arribat a una conclusió definitiva que expliqui el perquè aquestes cèl·lules van experimentant modificacions morfològiques degeneratives fins el moment de la mort.

Sembla no hi ha un únic motiu, sinó que intervenen una gran quantitat de factors i processos exògens i endògens com a conseqüència del pas del temps i de l'entorn a que estan sotmeses, impossible d'investigar-los tots.

Des que arribem al món, cronològicament comencem a envellir i, a aquesta evolució, li donem diferents noms: infància, pubertat, adolescència, joventut, maduresa, fins arribar a la última fase, la vellesa. Una paraula que des de temps immemorials produeix inquietud.

Ja en el segle II aC., Ciceró en la seva obra "De Senectute", posa en boca de Cató (un dels seus protagonistes), aquest desassossec amb les paraules... "Tots desitgen arribar a la vellesa, però, quan s'hi arriba, no agrada perquè ens aparta de la vida activa, fa el cos més dèbil, priva dels plaers i, sobre tot, indica que la mort és a prop".

Analitzant una mica, aquestes definicions és podria dir que; veritablement, la vellesa ens allunya d'una part de l'activitat del dia a dia perquè el cos es torna més dèbil. Però, no tot a la vida es realitza mitjançant la força física, ràpida o agilitat corporal pròpies de la joventut, sinó que, per anar per la vida es necessita experiència, raonament i prudència, les quals, es van adquirint amb el pas dels anys.

Diu també Cató: "La vellesa priva dels plaers".

Una frase una mica contundent, però... no massa convincent.

Particularment crec que la vellesa és una etapa més de la vida en què les dolences acostumen a fer-se presents i s'ha de tenir cura d'elles, però, d'això a que privi dels plaers, hi ha molt a dir.

A partir de la maduresa, s'experimenten canvis anatòmics, fisiològics i funcionals que no es poden aturar, però, una bona manera de combatre'ls és: portant un control mèdic regular, menjar per viure i no viure per a menjar, caminar o fer exercici habitualment, moderar la beguda i... no deixar de banda practicar sexe.

En arribar a "certa edat" els òrgans sexuals sofreixen modificacions exteriors i interiors, que fan disminuir paulatinament el desig i no es pugui practicar la sexualitat amb l'impuls i l'energia de quan s'és jove; però, aquesta alteració, no hauria de ser motiu per un cessament en la seva activitat; sinó per anar variant hàbits i deixar pas a altres demostracions on, les paraules acompanyades del tacte d'unes mans acariciant o, assaborint el gust de la pell o la saliva d'una persona estimada, també poden produir una resposta sexual i arribar al clímax.

Ara bé: no tots els plaers van associats als instints primaris del cos, on la gola i la luxúria en són capdavanters. N'hi ha d'altres que també són importants i que no es gaudeixen mitjançant el cos sinó a través de "l'ànima":

El tenir a la vora algú amb qui compartir estima, opinions, alegria, tristor...

Moments de solidaritat cap a qui ho necessita

Ajudar a altres persones a suportar una malaltia perquè els sigui més fàcil i tolerable.

Passar estones amb amics fent un lleure qualsevol...

La música, el cinema, el teatre, practicar la religió o la filosofia amb la que es creu.

Tots ells i altres, no donen un sacseig corporal satisfactori, però batzeguen l'ànima amb un plaer difícil de descriure si no s'ha experimentat.

En quan que, "la vellesa indica que la mort és a prop", és cert, però trobaríem una gran quantitat de persones a les quals pensar això, només les neguiteixa en moments puntuals.

Una opinió personal

A empentes i trompicons, posant oli a l'engranatge del meu cos perquè pogués tirar endavant, he tingut la sort amb: llums i ombres, d'haver arribat a la vellesa.

Llums... que han tingut el màxim resplendor en ocasions com: el moment que vaig rebre el diploma de final de carrera. Una carrera que va durar quatre anys i em va exigir molts esforços (treballava, estudiava i feia pràctiques alhora), però que, va permetre pogués exercir el que més m'agradava.

El ser mare i veure com els fills anaven creixent, es feien homes i escollien a qui, al seu costat, portaria al mon altres éssers per seguir el procés de continuïtat de la vida.

També hi han hagut altres llums que no han tingut la força de les anteriors, però que, m'han donat claredat suficient, per no anar a palpentes pel camí que he hagut de recórrer.

Ombres... produïdes per: injustícies, malentesos, menyspreus, la separació definitiva de persones molt estimades... ferides sagnants que van deixar cicatrius que ja no fan mal, però que, recorden moments passats amb molta aflicció.

Però, malgrat hi ha somnis que s'han quedat solament en un "somni" i, realitzacions que no han tingut un bon final, el pas del temps no ha aconseguit em sentís acovardida.

Les ganes de viure, l'alegria, l'esperança de portar a terme il·lusions i gaudir dels plaers que m'ofereix la vida, formen part del meu tarannà de cada dia; sempre però, amb permís dels meus ossos, i altres components interiors.

S'ha de mirar endavant i tancar capítols del llibre on resta escrita la nostra vida que, al recordar-los, ens produeixen tristor o desassossec. No cal romandre en ells, docs enverinen la ment i la tanca a noves possibilitats de conèixer gent molt maca d'esperit i, d'adquirir i gaudir de nous coneixements que també ens podrien satisfer plenament.

Diuen que Sòcrates va començar a aprendre a tocar la lira als 60 anys, edat en la que també alguns filòsofs de l'antiguitat van escriure discursos, assajos i epístoles on es troben moltes idees que, en l'actualitat, encara són vigents.

Hi ha qui és considera vell o vella perquè ha sobrepassat la seixantena. Ben segur són persones que els manquen il·lusions i no s'adonen que, aquestes són... la sal de la vida, que són... el condiment necessari per trobar sabor "al menjar" que ens hem d'anar empassant cada dia.

Malgrat no podem evitar que el cos vagi envellint; sí podem evitar que, la nostra ànima, segueixi el mateix camí.

¡¡¡¡No deixem de tenir il·lusions i gaudim cada moment del bo que hi ha al nostre abast, perquè, el demà... s'esdevé una gran incertesa!!!

Cal aprofitar el temps abans que, la gran torxa que encara crema i dona llum al camí per on transitem... s'apagui definitivament.

Maria Mercè Usón